वदनप्रत्यभिज्ञैव ममास्तीत्यभ्यभाषत ॥ ५५ ॥
प्रातस्तवेप्सितावाप्तिं करिष्यामीति भूभुजा ।
प्रतिज्ञाय कथञ्चित् स स्वपार्श्वे कारितोऽशनं ॥ ५६ ॥
लवणोत्सौकसां दूताङ्कतानां स विशां ततः ।
स्थितमन्तर्द्विजोऽन्येद्युस्तं राज्ञेऽदर्शयन्नरं ॥ ५७ ॥
पृष्टः स राज्ञा विप्रेण यथैवोक्तं तथैव तत् ।
सर्वमूचे वाक्प्रतिष्ठं व्यवहारमुदीरयन् ॥ ५८ ॥
सत्यवाक्पारतन्त्र्यस्य वस्तुवृत्तस्य चान्तरं ।
अलक्षयन्तः प्रेक्षन्त दोलाकुलधियो धरां ॥ ५९ ॥
धर्मासनस्थो राजाथ नृपकाणामभाषत ।
तमष्टानवतेः पात्रं विप्रमन्यं द्वयस्य तु ॥ ६० ॥
अनुयोक्तुं जगादापि दुःसंचिन्त्या महात्मनः ।
धर्मस्याधर्ममुद्वृत्तं निहन्तुं धावतो गतिः ॥ ६१ ॥
सायं हुताशं प्रविशन्नम्मयं चेन्दुमण्डलं ।
स्वतेजसा संविभजन् प्रदीपैर्योत्स्नयाप्यसौ ॥ ६२ ॥
तदुत्थाय यथा भानुर्निहन्ति ध्वान्तमुद्धतं ।
अनन्यकर्मा धर्मोऽयं तथाधर्मं व्यपोहति ॥ ६३ ॥ युग्मं ॥
दुःसंलक्ष्यस्तु धर्मोऽसावधर्मं बाधतेऽञ्जसा ।
तिष्ठन्नित्यमधिष्ठाय दाह्यं काष्ठमिवानलः ॥ ६४ ॥